

paa Statskassens Støtte i Sygdomstilfælde, som hvis de vare i en Sygekasse, der ikke befattede sig med andet end at yde Erstatning i Sygdomstilfælde. Jeg synes ogsaa, at dette er et saa rimeligt, beskedent og berettiget Krav, at man har ondt ved at undlade at imødekomme det. Den højtærede Minister fremhævede bestemte Betingelser, som den nugældende Sygekasselov stillede, blandt andet at der kun kan optages ubemidlede Medlemmer i Sygekasserne, og at de ere stedlig begrænsede til en enkelt Kommune, og — sagde den ærede Minister — Staten maa nu sige: Naar I oprette Foreninger, der opfylde disse Betingelser, saa tillægge vi vedkommende Forening det og det Stats-tilskud. Ja, dette er fuldkommen rigtigt og korrekt og i nøje Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler, naar der er Tale om ny oprettede Foreninger, Foreninger, der ere blevne oprettede, efter at Sygekasseloven er vedtagen. Men naar der bliver Tale om Sygekasser, som ere oprettede og have virket i 30 Aar, inden Statskassen nogen Sinde kom i Tanke om, at den ogsaa havde en Forpligtelse overfor ubemidlede Sygekassemedlemmer, end-sige nogen Sinde havde ydet noget som helst Tilskud til Sygekasser, saa forekommer det mig at være lidt haarde Betingelser at forlange, at disse Foreninger til Punkt og Prikke skulle opfylde Sygekasselovens almindelige Regler, som ere bestemte for ny oprettede Sygekasser. Det vil jo nemlig sige, at disse Vaabenbrødre-foreninger for det første skulle udskyde alle de Medlemmer, som ikke falde ind under Begrebet ubemidlet, deriblandt Medlemmer, som maaske ganske særlig have ydet Foreningen Støtte, saa at den har kunnet vedligeholde sin Virksomhed, og dernæst skal den ogsaa udskyde alle de Medlemmer, som bo udenfor en enkelt bestemt Kommune. Men de fleste af Vaabenbrødre-foreningernes Sygekasser taale ikke en saadan Udtynding blandt Medlemmerne, idet de, som blive tilbage, saa ville faa meget vanskeligt ved at holde Sygekassen gaaende. Følgen heraf vilde blive, at disse Sygekasser maatte opløses og falde i Stumper og Stykker. De yngre Medlemmer kunne saa ganske vist melde sig ind i en anerkendt Sygekasse, og de ere for saa vidt godt hjulpede, men de gamle, hvis Alder ligger oven over den Grænse, som Sygekassen fastsætter — det vil altsaa netop sige Veteranerne og de ældre Vaabenbrødre — ville blive lukkede ude, saa

at de ikke have andre end sig selv at stole paa. Jeg mener, at dette er lidt haarde Betingelser at stille overfor saadanne gamle Sygekasser, og mener, at det er haardere Betingelser, end Sygekasseloven i Virkeligheden stiller. Der er nemlig i Sygekasseloven indført meget væsentlige Indrømmelser og Undtagelser for de Sygekasser, som bestode, den Gang Sygekasseloven traadte i Kraft. For at bevise dette skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af Sygekasseloven. Med Hensyn til den stedlige Begrænsning hedder det i § 4, andet Stykke: „Den ovennævnte stedlige Begrænsning skal i Reglen være Kommunen.“ Dette er den almindelige Regel, men lige bagefter kommer Undtagelsen: „Dog kan Anerkendelse meddeles saadanne Sygekasser, der ved Lovens Ikrafttræden omfatte flere Kommuner.“ Her er ingen . . .

Formanden: Jeg maa dog advare imod at komme for dybt ind paa Detaillerne i en Sag, som først bør behandles i det enkelte, naar den ligger for som en særlig Sag.

J. Nielsen: Jeg hørte ikke Formandens Ord.

Formanden: Formanden advarede imod at gaa for meget i Detailler i en Sag, som ikke direkte foreligger til Forhandling.

J. Nielsen: Ja, disse Detailler er jeg dog nødt til at fremdrage for at paavise, at Sygekasseloven tillader, at saadanne Sygekasser anerkendes. Sygekasseloven tillader altsaa, at bestaaende Sygekasser kunne omfatte ikke blot 2—3 Nabokommuner, men flere Kommuner, ja, om saa skal være et helt Amt. Med Hensyn til Optagelsen af Medlemmer i en ny Forening hedder det i § 6: Medlemmer af anerkendte Sygekasser kunne kun følgende være: Ubemidlede Arbejdere, Husmænd, Haandværkere og flere andre, men saa komme lige straks Undtagelserne, som jeg nu ikke skal læse op, men den tillader udtrykkelig, at de Sygekasser, som bestaa ved Lovens Ikrafttræden, kunne faa Anerkendelse, selv om de have Medlemmer, som ikke ere ubemidlede, kun at de ikke kunne faa Tilskud af Statskassen for disse Medlemmer og ikke kunne nyde godt af §§ 12 og 13, som omhandle Indlægning paa Sygehus, fri Kørsel efter Læge og den